

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00374 / 03.07.2017
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	TOMA Gheorghe, ȘTEFAN Teodoru, TUDOSE Mihai și LUNGU Severin Florian. <i>Schimbarea managerială, managementul schimbării: manageri înnașcuți, manageri formați</i> . București: Editura Academiei Naționale de Informații [A.N.I.]. 2009.
OA	RADU, Iustina. Managementul schimbării în organizații. <i>Buletinul Universității Naționale de Apărare „Carol I”</i> . 3. 2008. p.311-317.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.332:08 – p.332:20	p.317:12– p.317:00
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	✓
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioase de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Gheorghe TOMA

Teodoru ȘTEFAN

Mihai TUDOSE

Severin Florian LUNGU

SCHIMBAREA MANAGERIALĂ. MANAGEMENTUL SCHIMBĂRII

• *Manageri înnăscuți* • *Manageri formați*

Editura ANI
București - 2009

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TOMA, GHEORGHE

**Schimbarea managerială. Managementul schimbării –
manageri înnașcuți, manageri formați /**

Gheorghe Toma, Teodoru Ștefan, Mihai Tudose –

București: Editura Academiei Naționale de Informații, 2009

Bibliogr.

ISBN 978-973-7610-84-3

I. Teodoru, Ștefan

II. Tudose, Mihai

65.012.4

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Redactor-șef: Ion IVAN

Coordonator editare: George IANCU

Redactare: Sofica FILIP

Tehnoredactare: Corina TRICĂ

Copertă: Lucian COROI

Bun de tipar: 28.01.2009. Apărut: ianuarie 2009.

Tipărit sub comanda nr. 2408261 din 28.01.2009

Editura ANI

București, 2009

Telefon: 021 4106550/1215 sau 1200

Fax: 0213104714

ISBN 978-973-7610-84-3

structură piramidală. Limbajul diferă, valorile diferă, cultura este diferită iar, în detaliu, problemele diferă. Cu toate acestea, procesul general de schimbare și gestionare a acesteia rămân în general aceleași, iar această similaritate fundamentală a proceselor de schimbare din organizații, industrie și structuri face din managementul schimbării o problemă (o sarcină), un proces și o zonă de practică profesională.

7.3. Etapele procesului schimbării

Procesul schimbării ca un proces de „dezghețare, schimbare, reînghețare”. Procesul schimbării a fost caracterizat ca având trei etape de bază: dezghețare, schimbare și reînghețare. Această perspectivă se bazează puternic pe adoptarea conceptului sistemic de homeostază sau stabilitate dinamică lui Kurt Lewin. Utilitatea acestui cadru este potențialul de a adopta o vedere sistemică, etapizată a procesului de schimbare. Ceea ce se poate reproșa acestui cadru este faptul că nu permite adoptarea acestuia în cazul în care organizația se găsește în situația de extremă instabilitate sau nu permite schimbări ale status-ului quo-ului pentru perioade mai lungi de timp. Cu alte cuvinte, punctul de început și sfârșit al cadrului dezgheț-schimbare-reîngheț este stabilitatea – care pentru unele persoane sau organizații reprezintă un lux. Pentru alții, stabilitatea internă este factor major ce poate conduce la dezastru.

A. Procesul de schimbare în ideea de rezolvare a problemelor și identificare a problemelor. Un cadru extrem de util în conștientizarea procesului de schimbare reprezintă rezolvarea problemelor. Gestionarea schimbării este văzută ca procesul de trecere de la un stadiu la altul, în special, de la stadiul problematic în stadiul de rezolvare a problemelor. Diagnoza sau analiza problemelor este recunoscută ca esențială. Țintele sunt stabilite și atinse la niveluri diferite sau zone și funcții diferite. Rezultatele și metodele sunt discutate și conexe. Planificarea atentă este însoțită de eforturile de a capacita din interior organizația în vederea obținerii sprijinului și angajamentului. Efectul clar este trecerea de la un stadiu la altul într-o manieră planificată, predictibilă. Acesta este modelul schimbării planificate.

Cuvântul „problemă”, în conotația sa reprezintă o situație pe care oamenii în general vor să o evite. Ei preferă în schimb să folosească termenul „oportunitate”. Pentru unii oameni, o problemă este văzută ca o situație rea, care nu trebuia să se întâmple, și care de obicei vine însoțită de o sancțiune – dacă partea vinovată (un țap ispășitor potrivit) poate fi